

I have, I admit, begged the question of writing for a Committee. Colonel Orpen's letter draws attention to a situation with which I was not very well acquainted, and I quite understand the point he makes. It is a difficult situation, and for me to comment on it would not be proper.

The foregoing paragraphs should illuminate my remarks in the original review, and I hope that they remove any misunderstanding which may have arisen.

— R.J. BOUCH

DIE SAW MOET OOK SY ANDER WAPENS EFFEKTIEF AANWEND

Hoe dikwels gebruik 'n soldaat papier in plaas van 'n geweer. Papier — die lees en skryf van korrespondensie, verhandelings, studiestukke, gevegs-hanteringshandboeke maak, sonder gevaar van teenspraak, 'n groter deel van 'n soldaat se lewe uit as sy geweer. Selfs binne 'n operasionele gebied, is die soldaat nie vry van papier nie. Patrolierapporthe, oorlogsdagboeke, vlugskrifte en 'n stortvloed propaganda om hom positief of negatief — al na gelang die opsteller se mikpunt — te beïnvloed, maak deel van sy daaglikse lewe uit.

Papier of liever die geskrewe en gesproke woord, is dus van groot belang in die Suid-Afrikaanse Weermag. Hierdie stelling kan verder gevoer word. Dink maar aan die tradisionele vraag: wat is die magtigste, die pen of die swaard. Vir die kinderverstand van jare terug was dit geen kwessie om op die jaarlikse debatsvereniging die swaard as die magtigste te besing nie. Vandag is die saak egter meer gekompliseerd. Vandag kan ons praat van papier teenoor ammunisie of van 80% praat en 20% skiet of van 'winning the hearts and minds of people' of selfs detente teenoor wapengeweld.

Seker die belangrikste aspek van papier, is dié wat gebruik word om menings te vorm, om soldate en burgerlikes positief te beïnvloed. Die algemeen aanvaarde term hiervoor is propaganda. Propaganda is 'n wapen wat teen die vyand gebruik kan word en ook positief na binne om die gewenste resultaat te kry. Propaganda is eintlik noodsaaklik om 'n eie volk, 'n eie groep, se denke te rig. Die positiewe gebruik van propaganda om 'n gewenste effek te kry, is dus 'n volkstaak.

In 'n Opleidingspamflet wat deur die destydse Generale Staf, Verdedigingshoofkwartier op 10 Junie 1941 uitgegee was, kom die volgende para-graaf voor:

'Total warfare, as understood by Ludendorff and other German writers, implies the mobilisation of all the country's forces in the

effective preparation and successful prosecution of war. It is only natural that German War Lords, imbued with such totalitarian conceptions, should have turned early to the study of weapons used in the war of morale. One of Germany's leading theorists, General von Metzsch, expressed this idea in crisp military style: Propaganda is just as much a weapon as artillery or the chemical arm'.

Die voordeel van propaganda is dat dit 'n wapen is wat op die eie gerig kan word en dit net vir hulle eie beswil. Trouens dit is eintlik 'n verpligting dat propaganda ook op die eie gerig moet word sodat dit as 'n teenvoeter vir vyandelike propaganda kan dien. Dit is selfs 'n wapen wat in die volk se hand gestop moet word om hom te verdedig teen ondermynende propaganda deur die vyand.

Dit is egter ook 'n feit dat die skyf van 'n propagandaveldtog soms nie getref word nie bloot omdat die veldtog halfhartig aangepak word. Hieroor het die Generale Staf hom soos volg in die reeds genoemde pamflet uitgelaat: 'Propaganda is a weapon that must be used with unrelenting persistence. It is not a field for tip and run tactics.'

Met ander woorde om propaganda effektief te maak, moet op die een noot gebly hamer word. Dit moet aanhoudend voor die oë van die teiken gehou word en vir so 'n voluit poging is geld noodsaaklik.

Die Suid-Afrikaanse Weermag het tans net twee publikasies wat amptelik goedgekeur is, naamlik *Paratus* en *Militaria*. Beide leen hulle by uitstek om die Weermag se idees uit te dra. *Paratus* verskyn een keer per maand en *Militaria* een keer per kwartaal. Dit is nie genoegsaam om die volk oor die Suid-Afrikaanse Weermag toe te lig nie.

Paratus wend 'n lofwaardige poging aan om na buite en na binne die Suid-Afrikaanse Weermag se beeld op te bou en juis daarin lê sy leemte. As *Paratus* bedoel is om die volk oor sy weermag in te lig, om die volk by die verdedigingspoging te betrek, dan moet die blad inhoudelik verander en nie poog om vir die ernstige militêre intellektualis ook pitkos voor te sit nie. Dit moet net vir Sannie en haar ma vertel wat Jannie in die Weermag doen. Hoe goed die Suid-Afrikaanse Weermag is, moet in leketaal in kort artikels — met baie foto's — vertel word. Verder sal dit goed wees as *Paratus* gratis en so wyd as moontlik versprei word.

Die *Byvoegsel* tot *Paratus* is 'n baie goeie koerant maar behoort los van *Paratus* en slegs binne die Suid-Afrikaanse Weermag versprei te word. Die breë leerspubliek stel tog nie belang in die Weermag se sosiale lewe nie.

Militaria daarenteen regverdig slegs verspreiding binne die Suid-Afrikaanse Weermag. Slegs die

ernstige weermagslid, wat militarisme bestudeer, sal nut vind by *Militaria* – veral nou dat dit nie net militêre geskiedenis publiseer nie.

Beide tydskrifte het bestaansreg binne die Suid-

Afrikaanse Weermag. Beide kan 'n uiters handige werktuig in owerheidshande word, maar dan moet aanvaar word dat hulle ook 'n wapentuig is, en geregtig is op 'n redelike oop beursie.

(Kolonel W. Otto)